

og i saa Henseende har jo ogsaa Ministerens Lovudkast givet Politidirektøren fuldstændig frie Hænder. Iøvrigt skal jeg derom bemærke, at om det ogsaa er sandt, at de kjøbenhavnske Forhold ere meget smaa, have vi dog forlængst haft en Adskillelse mellem idetmindste en Art af Ordenspolitii og en Art af Opdagelsespolitii; thi det er vist, at nogle enkelte saa Betjente have altid været udpegede som de, der skulde gjøre Tjeneste som Opdagelsespolitii, som de, der skulde efterspore Forbrydere m. v. Vi have, saavidt jeg seer, i hvad vi have foreslaaet det høitærede Landsting, slet ikke givet Anledning til at troe, at vi ville indføre Noget, der er overordentlig forskjelligt fra, hvad der hidtil har bestaaet; men er det sandt, at der i Principet er en væsentlig Adskillelse at gjøre, og at der er Anledning til en Begrænsning, forekommer det mig rigtignok, at det netop maa gjælde med Hensyn til Politistyrken, og i saa Fald er Alt, hvad Udvalget har foreslaaet — hvis jeg ikke feiler — blot en noget bedre Ordning, end hvad den saakaldte Instrux har fremsat. Denne kjender naturligtvis Adskillelsen mellem Ordens- og Opdagelsespolitii, men den har ladet den første Politiiinspektør samle Alt under sig uden Hensyn til de høist forskjellige Egenheder, som disse to Brancher af Politiet gjøre Krav paa. Det var kun ved en Overdragelse fra ham til den anden Politiiinspektør, at denne kunde komme til selvstændig at lede Opdagelsespolitiet eller i alt Fald til at gjøre denne Deel af Polititjenesten til noget Bæstentligt for sig. Det er det, som vi have fundet overmaade u hensigtsmæssigt, og fremdeles det, at denne Deel af Politiet skulde smelte sammen med en anden, nemlig Tilshyret med Prostitutionen, der efter Nutidens Forhold spiller en saa overordentlig vigtig Rolle, at den vel kan lægge Beslag paa en Mandss fulde Kraft og Tid. Derfor have vi anseet det for rigtigt, at der skabes en tredie Inspektør, Noget, jeg troer den ærede Landstingsmand (Madvig) ogsaa engang har været enig med os i, og at man da i Overensstemmelse med Sagens Natur og Principet giver Enhver sin særskilte Forretning. Deri ligger der virkelig ingen Fare for, at i det underordnede Personale — selv om det beeltes

i Opdagelses- og Ordensbetjente — den ene Klasse skulde lade den anden staae, uden at hde den Assistance, endogsaa naar den, som den ærede Landstingsmand yttrede, blev kaldt til Hjælp af den; dette vilde dog være en saadan Adskillelse af Kræfterne, at den fornuftigvis aldrig vilde kunne tænkes at finde Sted under en kraftig og ordentlig Bestyrelse.

Ordføreren: Den ærede sidste Taler glemte en Bemærkning, som jeg derfor maa tilføje til den høitærede Justitsminister. Jeg har, ved hvad jeg har yttret om Kriminal- og Politidommerne, paa ingen Maade tænkt paa at bebreide disse Mænd noget Utilbørligt. Det forekommer mig at være i og for sig en ringe Ting, naar Betjente, der ere dygtige til Opdagelsespolititjeneste, ere stillebe til Kriminaldommernes Raadighed, om de saa en og anden Gang anvendes direkte, uden at man henvender sig til Politiet og beder dette om at anvende dem. Jeg troer ikke, at denne Ytring for de Paagjældende kan have det allermindste Krænkende ved sig, og jeg har ikke tænkt paa at fornærme nogen af dem; men jeg troer rigtignok, at dette Forhold, hvis det, som jeg troer, finder Sted, tyder paa, at der savnes en Chef for Opdagelsespolitiet.

Ingerslev: Jeg kan ikke afgive min Stemme over nærværende Affnit uden at udtale min Stilling til Sagen. Det gaaer mig, som jeg formoder, at det gaaer de fleste af de ærede Medlemmer fra Provindserne, der ere tilstede, at vi ikke ere istand til at oversee Følgerne af det Lovudkast, vi her skulle stemme over. Vi kunne ikke oversee, om Følgerne af, at Vægtvæsenet ophæves, og at Kjøbenhavns nuværende Politi erstattes paa den Maade, her er foreslaaet efter engelsk Mønster, ved Politikommisærere, Sergeanter og Konstabler, ville være heldige eller uheldige. Vi ville i Regelen have ondt ved derom at danne os et klart Begreb. Det er imidlertid forekommet mig, at Lovudkastet er saa velbegrundet, og at den derover af Udvalget afgivne Betænkning er saa sindig, rolig og vel affattet, at jeg for mit Vedkommende agter ganske at slutte mig dertil og uden Betænkelse at stemme for Udval-